

GOROLOTNY (3) *ai*

Pierwsze o pochylone, pozostałe jasne.

sg m G górolotného (1). ◇ n N gorolotné (1). ◇ G górolotného (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Wzbijający się w niebo, poruszający się wysoko w górze; altivolans, altivolus Cn (2) :*

Wyrażenie: »słońce gorolotne« (2): Królestwo [...] Twého króla będzie trwało/ Poki słońce górolotné Poprowadzi látá wrotné. KochPs 212, 110.

2. *Wspaniały, znakomity, najwyżej wyniesiony (1) : ANNę Z MIROVVA/ którą zacny ród y cnotá/ Vrodá/ obyczáie/ áž pod lámé wrotá Górolotného domu wynofzá bez miáry OstrEpit A2v.*

Cf **GORLETNY**

ZCh